

V.U.: PETER DE KONING

p.a.: GEBOUW Y' PLEINLAAN 2, 1050 BRUSSEL

B.S.G. *Allemp.* DE MOEIAL

 4
 Jaargang 2
 13 november 1984

 BRUSSELS STUDENTENGENOOTSCHAP
 van de Universiteit van Brussel
 1050 Brussel, Pleinlaan 2
 Telefoon: 02 237 30 00
 Telefax: 02 237 30 01

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rek. nr.001-1386975-48 :

met vermelding naam en adres:

Het Arrest

De afgelopen weken was het woelig in enkele studentensteden. Te A'pen werd de toegang tot de UIA voor een hele dag afgesloten. In Gent waren er manifestaties. Aan de VUB gebeurde vooralsnog niets. De pacificatie-politiek bleek hier de overhand te hebben. Voor wie door het bos van geruchten en persberichten de eigenlijke boemen niet meer ziet, doen we een poging om het een en ander op een rijtje te zetten.

De wet op de academische graden : ruimte voor "experimenten"

De huidige wettelijke regeling is gebaseerd op de wet van 21 maart 1964 tot wijziging van de wetgeving op de academische graden. Daarin bood men aan de uniëfs de ruimte om te "experimenteren" bij de organisatie van de examens. Deze experimenteer-mogelijkheid werd door de diverse uniëfs aangewend, eerst om vrijstellingen voor de tweede zitting, later om vrijstellingen naar een volgend academiejaar in te voeren. Aan de RUG en te A'pen ging men terzake het verst. Aan de RUG werd er in 1982 een regeling ingevoerd die inhield dat bissers vrijstelling kregen van ondervraging door de examenvakken waarvoor ze 12 op 20 behaalden, indien ze een gemiddelde van minimum 9 op 20 bereikten. Aan de Universitaire Instelling Antwerpen gelden de vrijstellingen reeds vanaf het behalen van een 10. Met name aan de RUG was de evolutie het opvallendst : van een 14 naar een 13 naar een uiteindelijk 12 op 20, nodig voor overdracht naar een volgend academiejaar. De uniëfs zaken in een onderlinge concurrentiepositie. Kwestie van zoveel mogelijk studenten naar de eigen instelling te lokken en te houden. De VUB liek ook aan dit spelletje mee te doen : bij de ontwikkeling van het nieuwe examenreglement viel het cijfer 12 op 20, nodig voor een overdracht. Na discussies in Onderwijsraad en Raad van Beheer kwam het overdrachtcijfer naar een volgend academiejaar op 13 op 20. Daardoor bekam men een gelijkshakeling van de overdrachtcijfers voor respectievelijk tweede zitting en het volgende academiejaar. Met de concurrentie met de andere uniëfs werd uiteindelijk nauwelijks rekening gehouden. Dit nieuwe VUB-examenreglement werd zowat volledig goedgekeurd door de Raad van Beheer van 25 september jongstleden. Ongeveer iedereen was tevreden, studentenafgevaardigden inkluis. Maar dan kreeg een student Rechten aan de UIA plots geen toestemming om twee studiejaar te combineren. Hij ging prompt naar de Raad van State. Met alle verreikende gevolgen vanden....

De Raad van State en de macht van een juristencol

Bij de deliberatie van de tweede zitting van 1982 aan de UIA werd aan een niet geslaagde student van de tweede licentie Rechten (die slechts voor drie vakken een vrijstelling had) door de UIA-overheid geen toelating gegeven om zijn tweede en derde licentie te combineren. Student Bruynseraerde trok ongoedgeheld naar de Raad van State. In een eerste stadium werd de zaak van die student persoonlijk onderzocht. Later gaat voorzitter Vermeulen van de Raad van State (een VUB-prof nota bene) echter vragen stellen over de rechtmatigheid van de vrijstellingen, een onderwerp dat door geen enkele van de procespartijen werd aange-raakt. Waarop men zich baseert om dit te doen is dan ook onduidelijk. De Raad stelt dat "herkansen na een mislukt academiejaar moet betekenen dat de studies en bijbeho-

rende examens opnieuw van voren af aan moeten herbegonnen worden. En dit zonder dat rekening mag gehouden worden met wat tij-dens een vorig academiejaar gebeurd is".

Hiermee trekt de Raad van State zowat een streep door de examenreglementen van de Vlaamse universiteiten. Meer nog, zowel binnen als buiten de VUB valt het zware woord "machtsmisbruik" aan het adres van de leden van de Raad van State. De drie raadsheren die het beruchte arrest uitspraken zijn allen hoogleraren Rechten, respectievelijk aan VUB, RUG en KUL. Wat in het arrest gesteld wordt over het systeem van vrijstellingen, hoorden we reeds eerder in Rechts-fakultaire kringen : diploma's, waarbij men gebruik maakt van de vrijstellingen voor overzitters, zijn geen getuige van ruime kennis en bijzonder vaardigheid. De mentaliteit in de Raad van State t.o.v. het vrijstellingsysteem lijkt wel regel-recht doorgestroomd vanuit de universitaire rechtsfakultaire milieus. Meer zullen we hier maar niet over zeggen, of de Moelial wordt weer met een proces bedreigd. Vrijstellingen zowel als het kumulieren van twee studiejaar blijken nu in het gedrang te komen. Meteen is de verwarring troef.

De VUB-RvB

Ondertussen zijn we eind oktober. De L&W studentenafgevaardigde in de Raad van Beheer van 30 oktober vraagt rector Steenhaut, tevens voorzitter van de VLIR, om meer uitleg. De overdracht van cijfers van het ene naar het andere academiejaar is nu onwettelijk en kunnen in geen geval worden toegestaan, zo luidt het. Op die manier wil men formeel in orde blijven ten aanzien van de homologatiecommissie. Combinatie van twee studiejaar is echter nog wel toegelaten, maar dan zonder vrijstellingen. In de praktijk geldt dit alles voor de studies leidend tot een wetenschappelijke graad, net zo goed als voor de studies die een wettelijke graad als einddoel hebben. Gewacht zal worden op een wetsvoorstel dat uiteindelijk tot een voor alle uniëfs uniform examenreglement moet leiden. Wanneer dit gebeuren zal weet niemand. Vanaf dit moment ziet het er bijzonder slecht uit voor de bissers. Alle officiële vrijstellingen worden geblokkeerd. Alleen op officiële vrijstellingen bij enkele progressieve profen kan nog gerekend worden.

Coens : geen paniek AUB

Woensdag 31 oktober ontvang minister Coens studentenafgevaardigden van de UIA. Kort hierna staat hij de pers te woord. De VUB-Raad van Beheer met het ontmoedigen de nieuws van rector Steenhaut is nog geen 24 uur voorbij. Er is nog geen reden voor paniek, zo stelt onze dierbare minister. Het arrest van de Raad van State mag dan wel uitvoerbaar zijn, maar men moet de "inschrijving aan een universiteit beschouwen als een contract". Daarom kunnen "zoals de studenten die de vorige jaren vrijstellingen genoten hebben, ook de studenten die zich dit jaar ter goeder trouw hebben

ingeschreven op basis van het examenreglement van hun instelling, hun academiejaar onder die voorwaarden beëindigen". In het Nederlands betekent dit dat in de loop van dit academiejaar de bestaande examenreglementen van kracht blijven. Nochtans, aldus Coens, is het arrest van de Raad van State uitvoerbaar. Dok al had het arrest slechts betrekking op één student, het bevat hoedanook een scherpe veroordeling van de bestaande examensystemen. Daarom geeft Coens aan de regeringsafgevaardigden in de universitaire Raden van Beheer de opdracht om daar een wijziging te vragen van het examenreglement. Die wijziging zou inderdaad de vrijstellingen voor bissers verbieden, maar zou pas vanaf het academiejaar 1985-86 in werking treden. Zover wil hij het echter niet laten komen, zegt Coens. Hij wil werk maken van een nieuwe wet op de academische graden. Die wet zou dan het onstreden creditsysteem moeten mogelijk maken. Wanneer hij dat wil doen weet niemand : "Indien mogelijk tijdens het lopende academiejaar", zei Coens. Helemaal geen zekerheid dus.

Wel of geen vrijstellingen ?

Op nog geen 24 uur tijd doen de VLIR-voorzitter, tevens VUB-rector, Steenhaut en minister Coens totaal diametrale uitspraken. Helemaal geen vrijstellingen meer, zegt de ene. Dit academiejaar nog wel vrijstellingen, zegt de andere. Daarmee wisten wij het ook niet meer. We trokken dan maar naar het ondertussen in Gent opgerichte Nationaal Actiekomitee, dat overkoepelend werkt. Daar stelde men dat wat Coens ook moge beweren, de examenreglementen onwettelijk blijven. Zijn verklaring biedt de studenten m.a.w. nog helemaal geen rechtszekerheid. Bovendien mag men deze bewindsman nu niet zomaar carte blanche geven om zonder veel boeh of bah een nieuwe, ondoordachte wet op de academische graden erdoor te krijgen. De studenten van RUG, KUL, VUB, UIA en RUCA vragen dan ook terecht :

- 1) de snelle totstandkoming van een wetsartikel dat een bekrachtiging inhoudt van alle bestaande examenreglementen voor het academiejaar 1984-85.
- 2) een doordachte vernieuwing van de wet op de academische graden tegen het academiejaar 1985-86 uiteraard willen de studenten via de overkoepelende organisaties (VSF en VVS-SVB) bij deze herziening betrokken worden.

En nu ?

Het enige wat studenten net zo goed als de academische overheid nu kunnen doen is op alle mogelijke manieren de genoemde twee eisen kracht bijzetten : via de VUB-raden, maar net zo goed via acties en manifestaties. Dit alles moet snel gebeuren, want in januari zijn reeds heel wat studenten aan hun partiele examens toe. De bissers weten nu nog steeds niet of ze al dan niet vrijstellingen krijgen. Met "nu" bedoelen we woensdagochtend 7 november, de dag voor het ter perse gaan van dit tijdschrift. Tijdens de druk kwamen misschien al nieuwe elementen naar voren, ook al hebben we daar onze twijfels over. In elk geval wordt het tijd dat de VUB-studenten net zo goed als als aan de andere uniëfs wakker worden en het vrijstellingsysteem gaan verdedigen. Zoniet komen ze terug in een 19e eeuwse pedagogisch systeem. Het enige wat dan nog ontbreekt is numerus clausus en een afbrokkeling van de Sociale Sector. Maar wees gerust, ook daar wordt aan gewerkt....

E.G.

Inhoud

- Blz.1 :
Het gewraakte arrest van de Raad van State.
Blz.2 :
Recht op antwoord van prof.Goyvaerts.
Over de Britse mijnwerkers.
Blz.3 :
Boekenbeurs in Antwerpen.
Oud en nieuw in Brussel.
Blz.4 :
Kultuurkrant
Blz.5 :
Kultuurkrant
Blz.6 :
SOR-verkiezingen
Blz.7 :
Beursschouwburg
Fulda Gap
Blz.8 :
Agenda en aankondigingen.

verkiezingen

- Voor de Raad van Beheer:
Fac. Letteren & Wijsbegeerte
Atex Housen - Hötzen Theo
- Fac. Rechtsgeleerdheid
Bjorn Demeulenaere-Valkenburg
- Fac. Wetenschappen
Dirk Daeninck-Mortier Joan
- Fac. Geneeskunde & Farmacie
Eric Beeth-Koentges Veronique
Ann Devriendt-Mintiens Stefan
- Fac. Toegepaste Wetenschappen
Bart Debaen-Langenakens Peter
- Fac. E.S.P.
Georges De Vos-Grouwet Carl
- Volgende kandidaten gaan het wagen voor de Sociale Raad: progressieve lijst
Dirk De Meirleir-F.Husson
Roland De Muynck-A.Isaac
Chantal Swinnen-L.Avonds
Dirk Van Der Sypt-B.Henckaerts
Martine Van de Velde-G.Canini
(Beheydt Nancy,geweigerd 1° kan open lijst
Christianë Bollen-J.Rogiers
Peter Langenakens-L.Devlees-schauer
L.Mathieu-D.De Cock
Philip Speelmans-M.Valkenburg
Jef Vanekerkhove-J.M.Roman
Hans Verbruggen-M.Fol

Recht op antwoord

Vanwege Professor GOYVAERTS bereikt ons volgende reactie:

Naar aanleiding van het artikel "ONGENOEGEN IN GERMAANSE" dat verscheen in uw blad van 2 oktober jl. zie ik mij genoodzaakt te reageren, omdat het bewuste artikel, wat mijn persoon betreft, een aanenschaling is van leugens en lasterlijke aantijgingen.

1. Er wordt mij tot tweemaal toe verweten op het examen het Antwerps dialect gebruikt te hebben. Over de waarde van het dialect kan vanuit sociolinguïstisch oogpunt aardig geredetwist worden; daarover ga ik hier dan ook niet uitweiden. Wat ik wel kan zeggen is dat over de voorbije tien jaar de examens engels steeds in het Engels werden afgenomen (wat mij nogal evident lijkt); vandaar dat de opmerking over het gebruik van het Algemeen Beschaafd Antwerps tijdens examens totaal uit de lucht gegrepen is, zoals elke student die bij mij ooit examen heeft afgelegd U had kunnen bevestigen.

2. Acht van de elf studenten in de richting Engels werden inderdaad naar de tweede zitting verwijzen. Dat dit geschiedde op willekeurige basis is een pertinente leugen. Als taak bij de cursus Engelse synchronie moesten de studenten een vrij eenvoudige paperbackje lezen. Wanneer nu blijkt dat acht onder hen het vertiik hebben dit werkje te lezen, dan kan ik alleen maar besluiten dat ze dit tijdens de zomervakantie alsnog zullen doen. Dat leek mij (helaas) het enige alternatief. Of niet soms?

3. Het is onjuist te schrijven dat heel de eerste en tweede licentie op één dag ondervraagd werden. Het examen vond plaats op 12 en 18 juni. Dat er tijdens de examens in de wandelgangen soms een helse sfeer heerste, wil ik niet ontkennen. Ik zelf erger mij daar al jaren aan, maar ik ben niet verantwoordelijk voor. Ik kan het ook niet helpen dat studenten die in de namiddag examens wandelen afleggen reeds van 's morgens de wandelgangen onveilig maken, of dat, omgekeerd, vele studenten die 's morgens examens hebben afgelegd verkieszen te blijven rondhangen om zo voor de ndigge "sfeer" (en sterke verhalen) te zorgen. Dit gebeurt aan fair play ten overstaan van medestudenten kan ik alleen maar betreuren.

4. Het verhaal over de tweede licentie student die nog tijdens de eerste zit een werk moest maken, zit ook helemaal anders in elkaar. De kern van de zaak wordt immers niet vermeld, namelijk het feit dat de student in kwestie gewoon vergeten was dat hij zucht in oktober had ingeschreven voor twee vakken i.p.v. voor één! Verdere commentaar lijkt mij hier totaal overbodig.

ANTWOORD V.D. REDAKTIE

De redactie blijft bij ds in haar 1ste oordeel. Het gebuikende startpunt, die door getuigenissen kunnen gestaafd worden. Hieronder worden uw beweringen punt per punt toegelicht.

1. De studenten worden op het examen Engels regelmatig met dialect geconfronteerd, wat vanuit de sociologische situatie vrij eigenaardig is. (Relatie prof. student / examens is formeel...)

Een voorbeeld van het "Engels" dat door Prof. Goyvaerts wel eens gebruikt wordt (N.B. een grap die hij al een paar jaar gebruikt) wanneer een student binnenkomt is: "Gaa de ga e like zinge?" (sgaat U zitten a.u.b.).

2. Gelet op het feit dat Prof. Goyvaerts bij de studenten de reputatie heeft een 'buizer' te zijn, is het eigenaardig dat een hele richting (11 studenten) de opdracht "een vrij eenvoudig paperbackje te lezen" gewoon naast zich zouden neerleggen. De betrokken studenten hebben Prof. Goyvaerts op het examen gezegd dat hij hen die opdracht NIET gegeven had! Vandaar dat wij die willekeurig noemden.

3. De 2de datum is afkomstig van het feit dat de mensen met meerdere vakken bij Prof. Goyvaerts hun 3de vak op 18 juni i.p.v. op 12 juni moesten afleggen. De 1ste en de 2de licentie werden aldus WEL op 1 dag ondervraagd (gemakkelijk na te gaan op het secr. van L & W).

4 & 5. We herhalen even: volgens het programmaboekje van de fac. L & W moet prof. Goyvaerts volgende lessen geven: Taalkunde (literatuur)

- 1. Grondige synchronische studie van het Engels 1ste Lic. 60 (30); 2de Lic. 60 (30)
- 2. Grondige diachronische studie van het Engels 1ste Lic. 30 (30); 2de Lic. 30 (30)
- 3. Grondige verklaring van oudere Engelse teksten + oef.
- 1ste Lic. 30 (30); 2de Lic. 30 (30)

5. Het verwijft dat ik een aantal cursussen niet zou gedeceerd hebben slaat mij met verstomming. De V.V.B. heeft mij in d'inst gemen voor een totaal van 120 jaaruur. In de voorbije jaren heb ik die opdracht steeds volledig uitgevoerd. Een eenvoudig rezensommetje leert mij nu dat de auteur van het artikel, merkwaaardig genoeg de mening is toegedaan dat ik i.p.v. 120 uur zomaar eventjes 240 of 270 uur zou moeten doceren. Het lijkt mij al te gek daarop verder in te gaan. Wat ik ter informatie wel kan aanstippen is dat de verdeling van het lezurerpakket steeds gebeurt in nauw overleg met de studenten. Trouwens, de manier waarop "die fameuze taalbeheersing" wordt aangeboden werd vier jaar geleden uitvoerig besproken en goedgekeurd door de leden van de sectie alsook de studenten-vertegenwoordigers tijdens een uitgebreid sectiecollege. Tenslotte nog dit: de bewering als zou ik overschrijving van cijfers geven voor uren die de studenten niet gevolgd hebben is pure onzin, en ik beschouw deze specifieke zinsrede in het artikel dar. ook als een smadelijke aantijging t.a.v de deontologie van mijn ambt.

6. Ik ontken ten stelligste ooit naar het sexleven van mijn studenten geïnformeerd te hebben. Trouwens, mocht dit wel het geval geweest zijn, dan kan dit vrij vlug geverifieerd worden door te vragen dat de slachtoffers van deze inbreuk op hun privacy zich zouden bekend maken. Er rest mij geen ander alternatief dan deze ergerlijke aantijging te bestempelen als laster en eerroof.

Dat ik tijdens één of ander seminarie mij voeten op het bureau gelegd heb, ontken ik niet.

Naar de overige, substantiële aantijgingen aan mijn adres, hierboven beschreven, en die van aard zijn mijn beroepsnert in twijfel te trekken, zijn vals.

Het grootste gedeelte van de aangehaalde feiten kon door de auteur en door de redactie bij elementaire navraag als onjuist worden herkend.

Dat U niettemin tot publicatie bent overgegaan getuigt mijns inziens van kwaadwilligheid, minstens van onverschoonbare lichtzinnigheid.

Ik heb mijn advocaat opdracht gegeven de feiten te melden aan de Procureur des Konings.

De studenten die mij kennen zullen ook voor deze reactie al beseft hebben dat U en/of de auteur van het artikel enkel goedkope sensatie beoogd hebben. De overigen zal dit antwoord hopelijk tot nadenken stemmen.

Prof. Goyvaerts geeft alle vakken in 1ste licentie (waarschijnlijk de 120 uur die hij beweert te geven). In de 2de lic. doceert Prof. Goyvaerts niet (dit bevestigen alleen studenten waar we navraag gedaan hebben). Misschien omdat hij meent hiervoor niet aangesteld te zijn.

Maar waarom krijgen al de studenten uit de 2de lic. dan cijfers op deze vakken, en waarom zijn deze gelijk aan de punten behaald in 1ste lic.

Prof. Goyvaerts geeft voor de vakken diachronie en Oud-Engels taken opgegeven tijdens de 1ste zitting (niet aan 1 student maar aan alle 8, waarvan 6 studenten hun taak voor de 2de zitting moesten maken!), alhoewel hij beweert deze vakken zelfs niet te moeten doceren (als we die 120 uur juist geïnterpreteerd hebben). En waarom geeft Prof. Goyvaerts (2 of 3) supplementaire taken, terwijl hij hen ook een overschrijving beloofd had.

("Had dat allemaal niet in De Moeial verschenen had je die niet moeten maken.")

6. Het zal voor iedereen wel duidelijk zijn dat U er hier op speculeert dat de betrokken (nen) zich niet zullen durven bekend maken. Nochtans geeft U tijdens uw lessen wel toe naar het "Love-life" van studentes op het examen geïnformeerd te hebben.

Prof. Goyvaerts beweert "Het grootste gedeelte van de aangehaalde feiten kan door de auteur en door de redactie bij elementaire navraag als onjuist worden herkend." Het zal je duidelijk zijn dat we bij de bovengedrukte verklaringen blijven. We zijn verplicht deze bewering te publiceren omdat ze behoort tot het 'recht op antwoord' van Prof. Goyvaerts.

We onderzoeken nu welke gerechtelijke stappen we tegen deze leugen kunnen ondernemen.

P.S. Moeial-lezers, we vermoeden dat dit welles-nietes spelletje in hogere sferen zal afgehandeld (uitgevochten) worden, we zullen je geïnformeerd houden.

Britse mijnwerkers

Op een week (23 en 25 oktober) hielden de ALS en het MLB zittingen die voorgezeten werden door mijnwerkers uit Groot Brittannië. Op dit eiland voeren zij momenteel een verbeten strijd tegen het inmiddels al omgehate regime van Thatcher. Het hoofdoel van hun actie is het behoud van werkgelegenheid tegen een menselijk loon in humane werkomstandigheden. Menselijke eisen zou je zeggen, normale ingrediënten voor een staking, waarom zo'n grote "zever". Sceptici zouden direct snedig kunnen antwoorden, dat het hierom een stel oproerkrakers gaat die de kans zien om hun frustraties af te reageren op het gezag met hulp van die "domme" mijnwerkers. Zij zouden hun argumenten kunnen staven indien het om een opstootje ging dat een week of misschien wel veertien dagen stand hield. Het geval is echter anders, dit conflict neemt ernstige vormen aan. Het duurt al negen maanden en wordt uitgevochten door gewone alledaagse mijnwerkers die normaliter zich niet met politiek inlaten.

In de media variëren de meningen over deze staking, men spreekt van problemen in de mijnstrekten tot over terroriserende benden die de werkwijze beletten zijn dagelijks brood te verdienen. Getuigenissen van direct betrokken personen klinken echter anders: Het zijn de stakende mijnwerkers die door het repressieapparaat gedrukt worden dat zij hun lijf en hebben en houwen moeten verdedigen met geweld. De politie deinst niet terug om methodes aan te wenden gelijkaardig aan die die gebruikt worden om het IRA te bestrijden. Dorpen waar stakende mijnwerkers woonachtig zijn worden afgesloten van gas en electriciteit. Stakingspikketten worden aangevald door gendarmen te paard die gewapend zijn met wapenstukken en welke niet aarzelen om af en toe hun verstevigde hakken in een inmiddels al hongerige mijnwerkersmaag te planten. Ieder die ook maar in de verste verte iets met deze staking te maken heeft wordt aangepakt om dan in een stil hoekje te worden afgerost. De afsluiting van het gas brengt mee dat de verwarming niet functioneert zodat de staker aangewezen is op andere energiebronnen zoals bijvoorbeeld bruikbare stukken uit de sintelbergen (kolenaafval), ieder die het waagt om maar een voet op die sintelbergen te zetten wordt erafgetrapt. Hedendage is er een nieuw fenomeen op de proppen gekomen

n.l. identiteitscontrole, een moeilijke zaak in een land waar de doorsneeburger niet eens over een identiteitskaart beschikt. Enige hilariteit die hierover zou kunnen ontstaan kan geïnterpreteerd worden als weerspannigheid aan het gezag (zie ons politieapparaat).

Bij het lezen van al dit geweld zal jeze wellicht vragen stellen, of het hier niet om pure sensatie gaat, en indien het geen is, waarom men niet wacht tot het overwaaid zij zullen per slot van rekening toch een moeten gaan werken om brood op hun plank te krijgen. Zo zou men de denkwijze kunnen volgen van de staking van september '83 toen de NMBS veertien dagen plat lag en die daarna gebroken werd door zij die plichtsgetrouw terug aan het werk gingen en de schandalige koehandel van het ABVV dat met de betrokken instanties ging onderhandelen om dan een of ander compromis te sluiten dat de waarheid dan weeral verdoezelt. Gelukkig is dit niet het geval in Groot Brittannië, deze staking is niet te breken door de solidariteit die heerst

onder deze arbeiders die elkaar recht houden met hun beperkte middelen en hun vastberadenheid om door te gaan tot hun eisen erdoor zijn.

Dit is intollerant in een geseteld systeem welk afhankelijk is van grootkapitaal dat zich enigzins steunt op efficiëntie die volledig floreert indien de onderste laag de arbeidende klasse zich tevreden stelt met alles wat van bovenaf beslist wordt zelfs indien dit indruist tegen hun belang. Deze minder populaire maatregelen worden vaak als een noodzakelijk kwaad bestempeld en worden tegenwoordig overal in West-Europa en Noord-Amerika getroffen. Revolutie, Communisme, Socialisme en Anarchisme wijst de vooraanstaande man wijze-lijk af en hierbij drukt hij steeds op de keerzijde van de medaille, neemt hij het geschiedenisboekje ter hand en vertelt spookverhalen over de Russische Revolutie, de Culturele Revolutie of over Noord Vietnam. We luisteren aandachtig en begrijpen waarom ons systeem zo het beste en noodzakelijk is. De zojuist beschreven ideën bestaan allang in de zogenaamd "intellectuele" kringen, zij zijn lang en breed uitgelegd in verschillende politologische en filosofische werken, zij werden getoelend met sportieve glimlach zelfs, zolang het maar bij literatuur bleef. Het toeval wil echter dat de gewone mijnwerker zijn onmondigheid aan den lijve ondervond, hij was het strontzat altijd aan het kortste eind te trekken.

Zo is hij er spontaan toe gekomen om zijn ideeën tot uiting te brengen met behulp van de wapens die hij heeft, de staking, de staking die wordt volgehouden met volharding en solidariteit onderling.

Indien deze staking zou lukken, zou dit het einde betekenen van de geloofwaardigheid van de efficiëntiepolitiek van Thatcher wie meent dat zij het Britse Imperium er mee in stand kan houden. Zodoende is het voor de conservatieven een noodzaak om deze "democratie" te beschermen en dit kwaad tot in de grond uit te roeien.

De radio, de TV en de krant onderhouden ondertussen de bevolking met uitslagen van Bingo, sport, eventueel met de problemen in Beirut en vermelden deze staking als rellietjes aan de mijnen.

Vergis U echter niet, deze strijd is ernstig en koste inmiddels al 5 mijnwerkerslevens en vele zware gewonden, waarvan veel van hen de littekens de rest van hun leven zullen meedragen. Dit trauma is vooral te danken aan de extreme brutaliteit van de excellent getrainde ordetroepen die gespecialiseerd zijn om in te grijpen in crisissituaties. Momenteel beseft de doorsnee Brit hoe het Brits Imperium in stand gehouden wordt.

Al deze informatie zou kunnen geïnterpreteerd worden als zeltjeswinnij voor de een of andere communistische partij. De bedoeling van dit artikel is echter om aan de doorsnee student aan te tonen, dat hij de gewone man met iets minder minachting kan bejegenen, de verre achteruitgang van zijn financiële toestand zorgt ervoor dat hij gaat ageren tegen de gevestigde orde, die hem nog steeds probeert kort te houden. Hij heeft echter zijn kracht gevonden, de solidariteit en de kritieke geest. Hij laat zich geen appels meer voor citroenen verkopen.

Robert

Boekenbeurs

OUD EN NIEUW IN BRUSSEL

Jonge vrouwen laten hun blik over het lichaam van Carl Huybrechts dwalen. De sportjournalist houdt het hoofd koel en blijft het debat gevat leiden. De discussie zoekt onzeker een weg tussen wetenschap en sport, wielertoerisme en stretching. Het doorgaand verkeer in de zaal wordt verzorgd door huisvaders met kinderen, jonge koppeltjes en klitten brave schoolmeisjes. Om de zaal te verlaten moet men zich een weg banen door de rijen wachtenden voor de toiletten.

★★★

Het Antwerpse Bouwcentrum wordt andermaal een week ingenomen door de Boekenbeurs. Door de beurs wil de Vereniging ter bevordering van het Vlaamse Boekwezen de leesbereidheid van het bevolkingsdeel dat nu en dan een boek ter hand neemt opvoeren. Het derde van de Vlamingen dat nooit aan lezen toekomt wordt als verloren beschouwd. In zijn bijna vijftigjarige bestaan is de Boekenbeurs uitgegroeid tot een ware media-gebeurtenis. Rond 1 november voelen kranten en tijdschriften zich plots geroepen om een boekenbijlage te produceren. Radio en televisie schenken dagelijks aandacht aan het gebeuren. In het najaar grijpt de literaire koorst om zich heen.

Door de steeds stijgende publieke belangstelling zag de beurs zich genood uit de deuren over drie enorme zalen. De standen zijn beter verspreid, zodat vrijuit ademen mogelijk is. Uitgevers en hun loopjongens staren verveeld voor zich uit. Bezoekers bladeren door boeken.

In de voordrachtzalen tracht men het gebeuren te reanimeren. Uiteenlopende thema's passeren de revue: het Nieuw Wereldtijdschrift, de voordelen van het fruitdieet, sport, Jef Geeraerts, liedjes van toen, het leven als rechts journalist in Vlaanderen (een dankbare job). Telkens netjes betrokken op een pas verschenen boek. Het is hier tenslotte een boekenbeurs.

Werken over computers en religie springen het meest in het oog op de beurs. Volgens de officiële cijfers vormen boeken over wetenschap en techniek bijna de helft van het titelaanbod. Letterkundige werken en jeugdlectuur nemen ieder ongeveer een kwart voor hun rekening. Het aantal titels met betrekking tot sport en hobby is miniem.

★★★

Herman Portocarrero staat wat onwennig achter een stapel exemplaren van zijn deburoman. Enkele meters verder masseren Ward Ruyslinck en Walter Van den Broeck hun gepijnigde vingers. Desondanks vindt Portocarrero de boekenbeurs best prettig. "Zo kan ik eindelijk fysisch contact hebben met de personen die mijn boeken lezen, en kunnen de lezers tevens kennismaken met de schrijver." Zegt hij.

Veel verder dan het formuleren van een beleefdheidsfrase en het plaatsen van een handtekening reikt de kennismaking niet, maar ook Portocarrero beseft dat boeken koopwaar zijn. En koopwaar moet aan de man worden gebracht.

Dan liever Jef Geeraerts. Verborgten achter huizenhoge constructies van zijn laatste misdaadroman, antwoordt hij humeurig op onze vragen: "De boekenbeurs? Dat is mijn winkel hier." Het schrijven van vlotte zinnen mag dan niet zijn sterkste kant zijn, in eerlijkheid benaderen de uitspraken van Jef Geeraerts het gehuil van een pasgeboren baby.

★★★

het zou beter kunnen gaan met het boek in Vlaanderen. In 1983 signaleerden de meeste uitgevers een lagere verkoop per titel, die men tracht te compenseren door een groter titelaanbod. Strips en wetenschappelijke en technische werken zitten in de lift. Jeugd- en schoolboeken handhaven zich. Het literaire genre ziet de belangstelling met lede ogen dalen. Dankzij de stijging van de boekprijzen kunnen de uitgevers hun omzetcijfer behouden. De beurs mag hen daarbij helpen.

★★★

Op een van de zitbankjes vertelt een oude dame tegen mij:

"Waarvoor heeft men nu boeken nodig, meeneer? Mozes heeft toch ook de Rode Zee in tweeën doen splijten zonder eerst te lezen hoe hij het moest doen. In mijn tijd waren de mannen nog doortastend. Hier moeten ze eerst een half uur nadenken voor ze iets kopen. Geef mij maar mannen die naar de voetbal gaan en achter de vrouwen zitten. Van boeken lezen is nog niemand beter geworden."

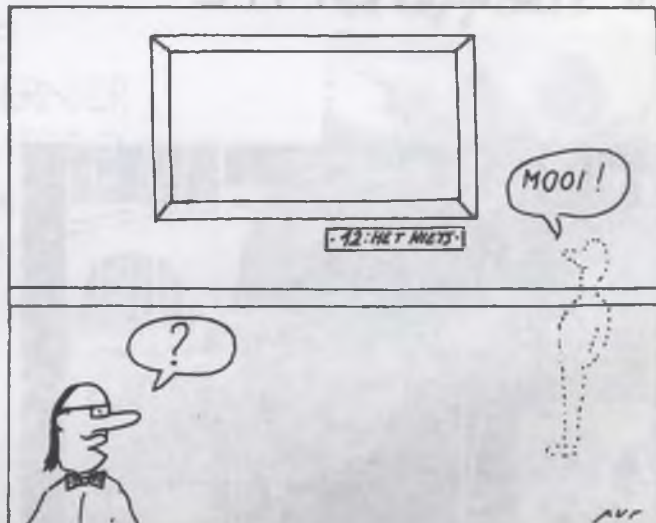
PKD.

Met dank aan Luc Van Overberghe.

Op woensdag 31 oktober bezocht ik twee Brusselse musea: het nieuwe Museum voor Moderne Kunst en het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis.

Het Koninklijke Museum voor Kunst en Geschiedenis ontstond in 1850 in de Hallepoort, maar sinds 1889 vond het zijn bestemming in de Halfeeuwfeestpaleizen (Jubelpark). Sommige afdelingen, bijvoorbeeld die over de Oudheid, maken een bijzonder ouderwetse indruk, zowel wat de uitstallkasten, de be-

de Educatieve dienst vraag of men mij een publicatie over het beleid van het museum kan bezorgen wordt mij aan het verstand gebracht dat iets dergelijks helemaal niet bestaat bij gebrek aan... een beleid! Ik word verwezen naar het driedelige verslag van het Koninklijke Commissariaat voor de herstructurering van de nationale wetenschappelijke inrichtingen (onder leiding van professor Herman Liebaers); een commissariaat dat na publicatie van het rapport in maart-september 1982 zonder concrete

lichting als de algemene conceptie betreft. Ook de afdeling "Nationale Archeologie" is een treurige bedoening. 1889 lijkt hier dichterbij dan 1989. De vernieuwde zalen (Precolumbiëans Amerika, Japan en China) daarentegen zijn heel mooi en aangepast aan de hedendaagse verwachtingen. De educatieve dienst doet ongetwijfeld zijn best om het museum aantrekkelijker te maken: in bijna alle zalen vindt men boekjes of brochures ter inzage. In de afdeling over de Islam vindt men bijvoorbeeld een aantal publicaties over Islamitisch textiel, metaal en aardewerk. De Educatieve dienst heeft ook een didactische zaal opgericht waar men uitvoerige documentatie kan raadplegen over de tentoonstelling "Langs Tigris en Eufrat". Een speciaal initiatief voor blinden met een catalogus in braille en grootschrift werd er aan toegevoegd. Bij de ingang kan men ook (gratis) een programmabrochure, per drie maanden verkrijgen, waarin men nuttige informatie aantreft over de tijdelijke tentoonstellingen, de voordrachten, het museumatelier voor kinderen en de algemene diensten (bibliotheek, diatheek, cafetaria, geleide bezoeken, ...). Vooral inlichtingen omtrent de openingsdagen is onontbeerlijk: een aantal afdelingen zijn open op even data, andere op on-even data.

Deze lachwekkende formule is ongetwijfeld een weerspiegeling van de huidige problemen waar het museum mee kampt: wanneer ik bij

resultaten opgedekt werd. Het splinternieuwe Museum voor Moderne Kunst geniet heel wat meer publieke belangstelling dan het Koninklijk Museum voor Kunst en Geschiedenis. Wellicht omdat het pas geopend werd (op 25 oktober), want of die grote belangstelling blijvend zal zijn is nog maar de vraag. Het tumultueuze verleden, het museum was onder andere 25 jaar lang gesloten, wordt wellicht gevolgd door een benarde toekomst: de onkosten voor de nieuwe, hoofdzakelijke ondergrondse gebouwen loopt in de miljarden terwijl men slechts over een jaarlijks budget van enkele miljoenen beschikt. De nieuwe zalen zijn weliswaar prachtig, zelfs luxueus, toch kan men zich vragen stellen over de tentoongestelde werken. Als nationaal museum bestaat de permanente tentoonstelling uit hoofdzakelijk Belgische kunstwerken. Naast Delvaux, Permeke en Magritte treft men ook een groot aantal werken van zo goed als onbekende kunstenaars aan, die men al te veel eer aandoeft door ze te exposeren. Het aantal buitenlandse werken is jammer genoeg zeer beperkt. Grote kunstenaars zoals Picasso en Braque zijn niet eens vertegenwoordigd. Men kan alleen hopen dat de tijdelijke tentoonstellingen, momenteel de meest waardevolle stukken uit het Archief voor Hedendaagse Kunst in België, het evenwicht tussen buitenlandse kwaliteit en Belgisch chauvinisme zullen kunnen herstellen.

Ivan Schroef

Sportdag

Hier de foto's die in het vorige nummer ontbraken. Het touwtrekken en de helling

met de bruine zeep waren de uitschieters.

kultuurkrant

november
kulturele maand
15 jaar vub ism osb

JAN DE LICHTTE

15 nov kk gratis
gabriëlla ^{21u} en
major conga

WOE. 14 NOV. 21 U KULTURKAFFEE
EEN CANTATE UIT DE GEDICHTENCYCLUS VAN
HUGO CLAUS
INKOM GRATIS

JAN DE LICHTTE

Een cantate naar de gedichtencyclus van Hugo Claus door Rudy DE SUTTER

Woensdag 14 november om 21 u in het kultuur kaffee.

JAN DE LICHTTE, de beruchte roversbendeleider, inspireerde Louis Paul Boon tot een boek. Hugo Claus tot een gedichtencyclus, Roel d'Haese tot een beeld.

JAN DE LICHTTE -een moderne cantate- een klein oratorium- uitgevoerd op twee polyfonische synthesizers, elektronische en akoestische percussieinstrumenten, elektrische piano, gecomponeerd en gezongen door Rudy De Sutter.

JAN DE LICHTTE, symbool van het verzet van de kleine man tegen de machtigen, nooit beter getekend dan door Hugo Claus: "en stom-verloren bestelen wij elkaar en bedelen wij bij elkaar en doden wie ons naast bij is, onze bedrogen, bespogen gelijken."

RUDY DE SUTTER: Na lang hits voor buskers gespeeld te hebben komt hij in 1977 in theater ARENA (Gent) terecht, uit deze samenwerking ontstaat 'Match' die o.a. de begeleiding deed voor Raymond van het Groenewoud, Leen Persijn. Vanaf 1978 begeleidt hij allerlei jazz-rockgroepen. Improvisaties tijdens poëzieavonden.

JAN DE LICHTTE gaat op toernee.

Een beeld, een film, een zevental romans en nu ook nog een plaat, Jan de Lichte blijft inspireren...

Rudy de Sutter: "Wat mij vooral aantrok in die figuur is dat hij nog altijd aktueel is, iets dat Claus in zijn gedichtencyclus sterk heeft weten te verwoorden. Voor mij is Jan de Lichte een 18e-eeuwse anarchist met als devies: 'tis gij of ik. Voeg daarbij dat hij leefde in één der zwartste tijden van het toen totaal verpauperde Vlaanderen, de armen bezaten toen letterlijk niets, en het wordt nogal wiesd dat zij die wel iets (of beter alles) bezaten, regelmatig ongewenst bezoek ontvingen."

"'Tis uiteraard zinloos om die tijd nu volledig met de onze te gaan vergelijken, maar toch lopen er parallellen, liggen de machtsverhoudingen nog altijd gelijk. Vandaag zijn er nog altijd mensen die met minder dan het levensminimum moeten rondkomen, terwijl anderen per dag misschien wel een miljard winst maken. Die kloof is er nog altijd."

"Claus verwoordt een andere parallel als hij schrijft: 'En stomverloren bestelen wij elkaar en doden wie ons het naast bij is.' De verdrukten die nog altijd liever elkaar bedrogen, dan de verdrukker zelf van zijn stoel te schoppen. Gisteren hoorde ik nog een arbeider zeggen dat stempeelaars het best beschermde beroep van België uitoefenen. Tja, dan hoor ik natuurlijk klokjes klopelen over Vlaanderen."

EN ROCK FILMS UIT DE JAREN 50

PAUL
AMBACH &
BOOGIE BOY
29 nov
kultuurkaffee

OKU
VIDEO

AVOND
14 nov 20u

STANLEY

KUBRICK

gratis jette

12 DEC. NU REEDS VRIJ
HOUDEN

dirk ayelt kooiman

Na Paul de Wispelaere over "De bende van Jan de Lichte" (sorry voor de ontbrekende informatie wegens kopij te laat binnen), komt DA Kooiman op 22 november voorlezen en spreken over zijn werk. Hij studeerde een tijdlang filosofie, was de medeoprichter en redakteur van Soma en richtte de Revisor op. Naast romans schreef hij ook een aantal films- en televisieskripten o.m. voor Drlow Seunke's Prettig Weekend, meneer Meyer. De hoofdpersoon van zijn werk is gewoonlijk een jonge man die de verhouding tot de werkelijkheid als zeer problematisch ervaart. De eigen identiteit en de wezenlijke aard van wat hij als buitenstaander waarneemt, vormen bronnen van twijfels en onzekerheden. De vormkenmerken zijn hiervan reflecties: zeer gestructureerd, manipulatie van de tijd, hanteren van verschillende vertelperspektieven die distantie, onzekerheid en vervreemding scheppen. Hij heeft invloed ondergaan van o.a. Gombrowicz, Nabokov en Handke. Daar zowel verteller als hoofdpersoon bewuste afsplitsingen zijn van de auteur, is er zo een rechtstreekse band met de biografische en maatschappelijke werkelijkheid. Enkele werken: Manipulaties (1971), Een romance, De grote stilte, De vertellingen

van een verloren dag (1980). Deze laatste roman verhaalt de tragische verwickelingen bij de confrontaties van de hoofdpersoon met zijn verleden. Zo kan bv. alleen het gevecht om een nieuwe identiteit te vinden het leven weer een mogelijke zin geven.

Kooiman is als het uitspreken van zijn naam oppervlakkig eenvoudig, doch met een subtiele innerlijke schoonheid. Het realisme van zijn taalgebruik staat in schril contrast tegenover zijn haast mytische thema's: de spanning die gekreëerd wordt maakt elk hoofdstuk uitermate boeiend.

Zijn roman 'Montyn' betekende voor hem de commerciële doorbraak (vliegenvlug op sleeptouw genomen door Humo). Hierin worden de lotgevallen verhaald van een jonge man (Montyn) die tijdens de tweede wereldoorlog "verkeerd" ging. Hieruit resulteert een heus avonturenverhaal: een perfect kader waarin hij het heeft over de menselijke grootsheid, maar vooral nietigheid, over schoonheid maar vooral verval.

Meer informatie verkrijgt u beslist op 22 november om 12u.40 in de Gallery' waar DA Kooiman in persoon verschijnt, leest en spreekt.

COOB. JPD

kultuurkrant

truffaut

LE
DERNIER
METRO
14..11
20u
Q

BUÑUEL

L'age d'or
R. Crusoe

13..11

KK

21u gratis

kultuur
kaart
100.-

DE KONIJNEN

QKJ

In een bevestiging stuurden Hugo Matthijsen en Marc Kruihof een bandje van hun synthekoldepopproject De Konijnen naar BRT Omroep Brabant. Producer Luk Saffloer bleek wildentoesiast en stuurde de groep prompt de studio in. Reden van Saffloors entoesiasme was het feit dat bij de Konijnen zowel de muziek als de teksten op een moderne manier au serieux worden genomen. De teksten zijn loderekes verhaaltjes met af en toe een zekere diepgang. Of altijd? Want Hugo Matthijsen was ooit nog student filosofie. "Hee", antwoordt hij op die vraag. "De teksten zijn in zoverre filosofisch dat het verhaal als een bagateltje begint maar meestal een tragische afloop kent. Wel zijn

er af en toe symbolen in verweven, bv. in de groepsnaam. Als er in nonsens een dier opduikt is het meestal een konijn. Alice in Wonderland begint met een konijn, goochelaars toveren ook altijd een langoor uit hun hoed."

Het geluid van de muziek wordt vooral bepaald door de synthesizer. Maar door de kleine bezetting wordt dit instrument op een andere manier aangewend dan dat meestal het geval is. De muziekstukjes zijn als het ware even kolderiek als de teksten. In de betere momenten doet de groep daarom wel een denken aan Neue Welle-ingen als Die Doras und Die Martinas.

De Konijnen: op 22 november in het Kultuur kaffee te Jette, aanvang 21u., gratis inkom

'Marcel Mariën, portret van een Brussels surrealist'

tot 30 november in GALERY'

TE KOOP slecht 100 getekende druks
prijs 750

Open contra progressieve lijst

VERKIEZINGEN VAN DE SOR

Zoals elk jaar wordt rond deze tijd beroep gedaan op ons plichtsbewustzijn van goede democraten om enkele steeds schaarser wordende idealisten (carrieristen, beweren kwatongen) een plaatsje te bezorgen in de universitaire beheersorganen. Als reactie op de fameuze studentenrevolte van mei '68 mogen immers de studenten een woordje meepraten in de meeste raden en commissies die een universiteit rijk is. Naast de verkiezingen voor de fakulteitsraad eind deze maand, vinden op 22 en 23 november, samen met die voor de Raad van Beheer, de verkiezingen plaats voor de Sociale Raad (kortweg SOR).

De SOR beheert de sociale sektor, waaronder volgende diensten gerekend worden: restaurant en cafeteria, Vubtiëk, Sportdienst, Jobdienst, Sociale Dienst Studenten, Dienst Cultuur, Studietoelagen, UCOV, SJERP, gezondheidsdienst, huisvesting, kinderdagverblijf en de overkoepelende studentenkringen BSG, VO en tenslotte ook De Moelal.

Allemaal diensten die speciaal afgestemd zijn op het sociaal, lichamelijk, geestelijk en cultureel welzijn van de studenten. De SOR is het orgaan bij uitstek waar alle beslissingen genomen kunnen worden, die niet op het academisch vlak liggen, maar die hoedanook de studenten rechtstreeks aanbelangen. In de SOR zetelen vertegenwoordigers van de academische wereld, het personeel en de studenten. Traditioneel bezitten de studenten de meerderheid.

Niet als vorig jaar hebben de SOR-kandidaten zich verenigd in twee lijsten. Er is de Open Lijst (OL), die al jaren de plak zwaait in de Raad en die op de eerste plaats een 'efficiency-politiek' voorstaat. Zij beschikken over een concreet uitgewerkt programma en zij alvast geen voorstanders van ingrijpende hervormingen. De Progressieve Lijst (PL) daarentegen stelt een meer principiële programma voor, met een sterke nadruk op de democratisering van het onderwijs. Zij verwijt de Open Lijst een te meegaande houding t.a.v. de van hogerhand opgelegde besparingen.

De valreep wist De Moelal deze twee lijsten met elkaar te confronteren in de personen van Dirk Van der Sypt en Martin Van de Velde voor de Progressieve Lijst en Philip Speelmans en Jef Vandekerckhove voor de Open Lijst. Zij treden op als vertegenwoordigers van hun lijst. Eerst wordt het programma van beiden uit de doeken gedaan, waarna enkele punten wat verder uitgediept worden. Wij vroegen, u oordeelt.

Philip S. (OL): 'Er is nu eenmaal democratische deelname van de studenten in de SOR en wij willen de geboden kans nuttig gebruiken om de studenten dan ook effectief in die SOR te vertegenwoordigen. Daarom hebben we een aantal geïnteresseerde mensen samen gebracht en zo een lijst gevormd in de traditie van de Open Lijst die er nu al in zit.'

Jef V. (OL): 'Onze algemene beleidspunten zijn: het streven naar 'self-supporting', het tegengaan van een verdere uitputting van de reserve en een zeer sterke samenwerking met de campus in Jette.'

Philip S. (OL): 'Ons programma is verder vnl. dienst per dienst opgesteld. Voor de Dienst Huisvesting voorzien we een herziening van het bewonersreglement dat nu al van '79 dateert. Een behoud van de prijzen van de kamers wordt voorgegesteld en zo er toch financiële problemen zijn moeten die opgevangen worden door een aparte toeslag voor mensen met bijv. een ijskast, die voor die meerkost aan energie ook meer gaan moeten betalen. Wat de privé-koten betreft gaan we verder in onze strijd tegen de gemeentebelastingen en staan we een uitbreiding van de Kamerdienst voor. Voor de Vubtiëk willen we een verdere rationalisatie van de aankooppolitiek, dus geen onverkoopbare voorraad VUB-paraplu's en dergelijke meer. De Vubtiëk moet zich beperken tot studiemateriaal en geen skipakken verkopen bijvoorbeeld. De Dienst Cultuur werkt volgens ons wel naar behoren. In het restaurant kan er slechts een prijsverhoging komen als het echt nodig is en dan moeten de kosten eerlijk verdeeld worden tussen de SOR zelf en de studenten. Door een eventuele samenwerking met de nieuwe verpleegsterschool willen we een oplossing vinden voor de hoge kostprijs van de maaltijden te Jette. Van de Dienst Sport willen we geen echt grote uitgaven meer, nu de nieuwe sporthal er is. Wel staan we op een dringende uitbreiding van de sportmogelijkheden te Jette. De Jobdienst werkt volgens ons naar behoren, kost weinig geld en geeft een heel goede service aan de studenten. Het RSC moet in haar autonome strenger gecontroleerd worden. Wat VO betreft, die lijkt in haar praktische werking nogal bepaalde tinten te hebben. Enerzijds beweren ze zich politiek onafhankelijk op te stellen, maar anderzijds organiseren ze wel samen met

ALS en MLB een TD ten voordele van de Britse mijnwerkers. Deze associatie stonk volgens ons niet met hun zgn. politieke onafhankelijkheid.

Dirk V.d.S. (PL): 'De reden waarom wij opkomen met een progressieve lijst is gewoon dat sinds de laatste jaren nu dat de Open Lijst een meerderheid heeft in de SOR, de besparingen op de rug van de studenten onverminderd worden doorgezet. Dit alles onder het mom van rationalisatie, uitbouw van de studenteninfrastructuur, enz... De Progressieve Lijst nu wil mensen die met dit soort beleid niet akkoord zijn verenigen rond een minimumprogramma. Ons programma is democratisch progressief. Het is dus normaal dat daar mensen van MLB en ALS opkomen, naast een aantal onafhankelijke kandidaten. Daarbij wil ik toch opmerken dat de zgn. Open Lijst die zich alle jaren profileert als a-politiek, dit in feite helemaal niet is. Op de Open Lijst staan duidelijk ook politiek gebonden mensen en bovendien zijn de maatregelen die ze nemen, zoals verhoging van de maaltijdprijzen, duidelijk politieke maatregelen. Nee, zij zijn een politieke lijst, net als de onze trouwens.'

Ons belangrijkste programmapunt is principieel dat de toegang tot onderwijs niet afhankelijk mag zijn van het geld dat men in zijn portemonnee heeft, maar van de nood aan onderwijs die er bestaat. Ten tweede willen we de SOR gebruiken als een forum om de studenten in te lichten wat er gebeurt met hun geld. Daar is volgens ons echt nood aan. Denken we bijv. maar aan het niet-indekeren van de studietoelagen. De Open Lijst doet niet anders dan besparingsmaatregelen doorvoeren onder welke vorm dan ook. Een verdedigde vorm is bijv. het verplicht tonen van de studentenkaart in het restaurant, waardoor minderbedeelden zoals werklazen en migranten niet meer de mogelijkheid krijgen ook aan een goedkope maaltijd te komen. Verder zou de SOR haar invloed moeten aanwenden om de profen te verplichten hun cursussen uit te geven bij de Dienst Uitgaven i.p.v. bij privé-uitgaverij. Voor Jette willen we ook een verdere uitbouw van het cultuurkafé daar, evenals van de nodige sportaccommodatie.

Wat Vrij Onderzoek betreft, vind ik het verwijt dat de politieke bindingen in strijd zouden zijn met de principes van de studieteking, nonsens. Integendeel, de principes van Vrij Onderzoek houden duidelijk een verdediging in van de democratische rechten van de bevolking, zodat zij kan samenwerken met om het even welke democratische organisatie. Als nu in de praktijk vanuit MLB en ALS meer voorstellen voor samenwerking worden gedaan, ligt zulks niet aan VO zelf. De beste stuurlij staan bij zulk een verwijt als gewoonlijk aan wal.

De Moelal: 'De Open Lijst wil dus werken binnen het bestaande kader dat geboden wordt 'er het beste van maken'. De Progressieve Lijst nu weigert binnen de gegeven begroting te werken omdat zo besparingen onvermijdelijk zijn en zal dus als het moet ook een deficitaire begroting indienen bij de Raad van Beheer. Wordt op die manier de SOR niet gewoon opgedoekt?'

Philip S.: 'Dat is obstructiepolitiek.'

Dirk V.d.S.: 'Dit heeft helemaal niets te maken met obstructiepolitiek. Integendeel, is de politiek van de Open Lijst dan misschien constructief wanneer ze bespaart op de rug van de studenten, wanneer ze de studentenvoorzieningen stelselmatig afbouwt? Bij de Sportdienst is er bijv. in twee jaar tijd een prijsstijging van 100%. Voor ons is het niet in de eerste plaats belangrijk een haalbare politiek te voeren. Als prioriteit stellen wij de vraag of het voor de gemiddelde student nog haalbaar is op de unief te studeren en te blijven studeren. Concreet dus de haalbaarheid van de studentenbelangen. De SOR is niet alleen een beleidsorgaan, maar ook een orgaan om studenten te mobiliseren en een forum om informatie door te spelen.'

Jef V.: 'Wij vinden dat we wel binnen het budget moeten blijven. De besparingen moeten realistisch gespreid worden. Alles wordt duurder en ook de overheid krijgt steeds minder geld. Anders zal de Sociale Raad opgedoekt worden en zo de democratisering van het onderwijs in gevaar gebracht worden. Zonder de sociale sektor zullen er geen zoekkope voorzieningen meer zijn.'

De Moelal: 'De Open Lijst staat een politiek voor van 'self supporting'. Zij wil dus voor eigen inkomsten zorgen zodat op voorhand reeds een overschrijding van het budget vermeden wordt. Deze inkomsten komen vaak uit de privé-sektor, in de eerste plaats van de reclame. Wordt zo niet een financiële afhankelijkheid geschapen van de sociale sektor t.o.v. die privé-sektor?'

Jef V.: 'Als we door sponsoring bijv. de sportkaarten goedkoper kunnen maken, moet dit zeker overwogen worden. Wij staan daar niet negatief tegenover.'

De Moelal: 'Op die manier zou de SOR dus zelf al op voorhand het budget in evenwicht trachten te houden i.p.v. eerst toch druk uit te oefenen op de RVB om meer kredieten te krijgen. Dan zouden die uitstapjes naar de privé, die trouwens zo goed als onomkeerbaar zijn, niet nodig zijn.'

Philip S.: 'De RVB zou zulks nooit goedkeuren. We moeten realistisch blijven. Bovendien zouden wij enkel een passieve aanwezigheid van de privé tolereren. De sociale sektor mag op zich nooit uitbesteed worden aan de privé.'

Martine V.d.V. (PL): 'Zulk een samenwerking met de privé betekent toch steeds dat, zij het dan niet direct gewild, de sociale sektor uitbesteed wordt aan de privé. Bovendien zal dit nooit leiden tot een reële prijsverlaging, aangezien dit middel enkel aangewend zal worden om binnen het gestelde budget te kunnen blijven.'

Vanuit de Progressieve Lijst wordt de Open Lijst verder verweten hun beloften niet concreet uit te werken. Meer dan eens wordt teruggekomen op het redactielokaal van De Moelal, dat al van bij het begin beloofd was, maar er nog steeds niet is. Jef V. stelt dat het lokaal van De Moelal niet prioritaair is en dat andere dingen moeten kunnen voorgaan. Dirk V.d.S. geeft aan De Moelal "als directe vertegenwoordiging van de studentenbelangen, wel prioriteit. Eveneens haalt hij uit naar de bureaucratie die ook voor de SOR zeer beperkend werkt. Als centrale eis stelt de Progressieve Lijst hier dat de begroting wordt opgesteld in het begin van het academiejaar, niet in juni als de studenten volop met hun examens bezig zijn. "Dat is een administratieve maatregel die perfect mogelijk is". De Open Lijst ziet in al die papieren waar je als lid van de SOR mee overgesteld wordt, juist de garantie voor een degelijke werking. Op die manier wordt je immers tot in de details op de hoogte gehouden en krijg je als student wel degelijk inzicht in het beleid.

Om te protesteren tegen het feit dat eerstekenners nog steeds geen stemrecht hebben, heeft de Progressieve Lijst weer een eerstekenner op haar lijst geplaatst.

Deze kandidatuur werd uiteraard niet onvankelijk verklaard. De tegenstellingen tussen de twee lijsten zijn vrij fundamenteel. De verkiezingen van 22 en 23 nov. zullen een beslissende stap betekenen voor het verdere beleid van de SOR en de werking van de sociale sektor in het algemeen.

G.Y.

RvB

De Raad van Beheer van 30 oktober startte zonder voorzitter Corijn. "Die is op vakantie", zo hoorden we. Leuk idee na de zomervakantie maanden nog 'ns een vakantieje tussendoor. Daarom werd de vergadering geleid door Carlo Gepts, de in de RVB geopteerd liberaler topfiguur uit o.a. de groep rond Het Laatste Nieuws. Meteen kwam hij daarmee in de gelegenheid om nog 'ns een vergadering bij te wonen. Uiteraard reikt z'n absentieisme nog helemaal niet aan de afwezigheden van o.a. Tobbyack en Poma, om de bekendste maar op te noemen: zij kwamen nimmer ofte nooit. Van de acht studentenafgewarigden vonden we er ook maar drie terug op deze vergadering (ESP, L&W, TW). Het zal allemaal wel weer niet belangrijk genoeg geweest zijn, de bespreking van het arrest van de Raad van State bijvoorbeeld. Gelegenheidsvoorzitter Gepts toonde z'n ervaring in de RVB's van verschillende bedrijven door de vergadering vrij goed te leiden. Vandaar ook de relatief snelle afhandeling van de agenda.

Revisoren en reserve-officieren

Overeenkomstig haar organiek statuut wil de VUB haar boekhouding onder de controle stellen van wat men 'bedrijfsrevisoren' pleegt te noemen. Uit de papieren die we opgesteld kregen haalden we dat twee van de drie revisoren reserve-officier zijn en ze alle drie goed zijn voor samen drie echtgenotes en zeven kinderen. Daarmee waren we natuurlijk overtuigd van hun revisorale capaciteiten. Ze kosten de VUB in 1984 2,5 miljoen frank. Alle "zullen" moeten daarvoor mee betalen, m.a.w. ook de sociale sector bijvoorbeeld. Men hoopt nu maar dat deze knagen niet tot de zelfde "plantrekkers" zullen uitgroeien als hun voorgangers.

Zwemmen? Alvast niet in het geld!

Het gezondheidscentrum is al jaren een administratieve puinhoop. Veel duidelijkheid gaf de Raad van Beheer ons niet terzake. Men wil een hechtere band bekomen tussen het gezondheidscentrum en de Geneeskundefakulteit. Bovendien oogt men op een betere coördinatie tussen de verschillende specialiteiten op preventief en curatief vlak. Er blijft een deficiënt van een goeie 200 000 frank in '84, een tekort dat volgend jaar nog behoorlijk zal aangroeien. De toekomst blijft er duister, zowel op organisatorisch als op administratief vlak.

Na de behandeling van het ongezone gezondheidscentrum werd het pas leuk: de zombadaffaire. HILDO-afgevaardigde Dufour heeft naar eigen zeggen zo'n 15 zombaden bezocht en over een hondertal zombaden informatie gevraagd. Dat alles om de planning van het toekomstige zombad te actualiseren. Hij wees op de noodzaak tot een degelijke studie naar de isolatie-, personeels- en andere onkosten van dit luchtkaas. Het zombad zal hoedanook voor een jaarlijks deficiënt zorgen van enkele miljoenen. Wie dit allemaal gaat blijven betalen is nog niemand duidelijk. Het is dan ook meer dan begrijpelijk dat heel wat mensen uit diverse hoeken dit peperdure, prestigeuze project in vraag gaan stellen. Professor Dufour en de Directeur General zombaden handig door alle vragen terzake heen. De planning van het project gaat gewoon door.

Arresten en getik op de vingers

Neenee, op Het Beruchte Arrest gaan we niet verder in. Daar heeft iemand anders elders in dit blad al genoeg woorden aan vuil gemaakt. Interessant bleek de rondvraag. Daar tikte een eminente assistent op de vingers van de plaatselijke "uitvoerende macht", zijnde rector, z'n naast medewerkers en z'n administratie. Terecht gaf hij een hele waslijst van elementen die op vorige vergaderingen ter verdere uitwerking afgevoerd werden maar waar de RVB'ers naderhand niets meer van te horen kregen (bv. i.v.m. de oprichting van het Tandheelkundig Instituut). Een gevecht tegen dergelijke struisvogelpolitiek kan nooit kwaad. Een ander eminent figuur, mediaspecialist, jurist en kabinetchef kwam tien minuten voor het einde van de vergadering net op tijd om het over de Moelal te hebben. Nou ja, beter over interview in de Moelal. Meer bepaald over het vraaggesprek met het hoofd van de Dienst voor Studietoelagen. Deze man deed namelijk nogal krasse uitspraken ten aanzien van de communicatiewetenschap en haar studenten. Onze kabinetchef, zelf decen in deze studierichting, protesteerde tegen dit euvel, hierin bijgestaan door de decanen en de studentenafgewarigden van de fakulteit in kwestie. Daarmee liep de Raad van Beheer ten einde. Dat werd tijd trouwens, want het onderlinge geroezemoes tussen de twee onaangetikte hoogleraren uit de ESP begon ondergetekende flink de keel uit te hangen, net zoals het teveel aan broodjes krab en fijne patisserie (maar dat was na de vergadering). Gelukkig maar dat indigesties van voorbijgaande aard zijn.

Publius Penetrus

BEURSSCHOUWBURG

BEURSSCHOUWBURG

De Beursschouwburg zou nauwelijks nog voorgesteld hoeven te worden. Dat zou het inderdaad moeten zijn, want wie in Brussel uitgaat kan moeillijk de steeds interessante kalender vermijden. Toch schijnen daar nog steeds teveel mensen in te slaan. Na 20 jaar een balans opmaken is een onmogelijk werk. Met grote aanbod dwingt me zowat tot een situering in het culturele braakland van Brussel. Een algemene indruk dus.

Zowat 25 jaar geleden wou de KVS een tweede plateau: een "centrum voor eigentijdse kunst" (opdat zij zichzelf volledig aan de middelmatigheid zouden kunnen wijden?) oprichten. Enfin, met de steun van de Kring voor het Vlaamse Gemeenschapleven, werd in 1965 de schouwburg in de A.Drtsstraat geopend. En nu heb je totaal geen excuses meer om er voorbij te lopen: het gebouw wordt momenteel geheel gerestaureerd. Tussen de stellingen door, even een gesprekje met een van de organisatoren.

De schouwburg heeft steeds een onafhankelijk beleid gehad, ook nu, wanneer het gebouw aangekocht werd door de Vlaamse Gemeenschap. Er is nooit een plotse omkering geweest in de werking. Gedurende de vier

opeenvolgende groeifasen werd het artistieke risico nooit uit de weg gegaan. Men kan zich gerust fier tonen over het feit dat hier veel initiatieven genomen werden die later onafhankelijk werden en een zeer belangrijke plaats innamen in het Vlaams theater. Radeis was bv. een product van het huis, A.T. De Keersmaker bracht hier haar eerste produktie. En dan is er ook het tweemaaljaars kaatheaterfestival, nu een VZW, maar ontstaan in de Beurs, gedurende ongeveer een maand krijg je zeer representatief aanbod van de vernieuwde theater- en dansscene. Dit los van de traditie werken, krijgt momenteel een interessante navolging in Vlaanderen. Centra als Lime-light, De Hoop, Sfinks enz. baseren hun beleid op dat van de Beurs. Gelukkig kan zij commerciële exploitatie (bv een café) vermijden door de subsidies. Er is een vertrouwensrelatie ontstaan tussen de artiesten en de schouwburg wat resulteert in de talrijke premières voor België (o.a. Jan van den Berg, Jan Decorte en HTP...). De maximale programmatie be-

draagt ongeveer 3 dagen, wat ook weer het ritme aanbod in de hand werkt. Ze hebben immers geen eigen gezelschap, maar wel elk seizoen een eigen receptieve produktie. Al dan niet in samenwerking met andere instellingen (bv Schaamte, Tone Brulin

Marc Didden, Franz Marlijn...). Ook buitenlandse theatergroepen komen ruim aan bod o.a. Baal, De Mexicaanse houd, Freek de Jonge en Shusaka en Dormu Dance Theater werden in het verleden genoteerd. Jammer genoeg moet men meestal geen mensen weigeren. Het is natuurlijk zo dat men niet een hele maand iets zeer specifiek kan vertonen, maar soms wordt er toch flink om zich heen geschopt, vooral de kuiten van eng-traditionalditisten hebben het erg te verduren. En dat kan nooit genoeg gebeuren. De financiële balans wordt enigzins in evenwicht gehouden door een bewuste programmatie, en dat is in hun optiek het aanbod met zeer verschillende genres. Speciale aandacht verdienen de zondagmiddagen van het kindertheater: niet belerend of onderdanig, maar volwaardig theater. Een blik op de oktober kalender bewijst dit: vanaf 4 jaar een stuk over kinderen die niet aanvaard worden omdat ze "anders zijn", vanaf 8 jaar een dansproduktie gebaseerd op surrealistische beelden of een Radeislaans stuk dat in een immers soepbord gespeeld wordt... Kortom, wil je zonder gewetenswroeging je kleine zus kwijt op een zondagmiddag, dan weet je nu wat gedaan (met het risico dat je haar nu voortaan elke zondag kan wegbrengen). Maar den blij jij ook maar hangen want er worden regelmatig concerten gegeven van nieuwe muziek en avantgardistische rock (op 24 november is er de première van Brussels Maximalist!!). Enkele optredens: Joe Jackson, Violent Femmes, Carmel, The Cure, U2... Er werd een basis gelegd voor de Vlaamse Rock Rally. En men laat zich evenmin ontbetuigd op jazz vlak: Lester Bowie, Gavin Bryars, The Art Ensemble of Chicago deden de Beurs aan.

Sedert januari '84 is er een uitgebreide werking rond video art en beeldende kunst. In de Beursschouwburg is de enige permanente kunstvideothek van België ondergebracht. Men kan hiervan steeds het archief raadplegen. In de foyer worden maandelijks tentoonstellingen georganiseerd met vnl werk van jonge Vlaamse kunstenaars. Het is de bedoeling deze "gallerij" in de toekomst verder uit te bouwen, vooral in een zopas ontdekte ruimte. Mogelijkheden zat dus, en men vind er nog steeds bij. Wanneer dat echter nog niet zou volstaan voor uw veeleisende geest, dan ga je toch gewoon mee op de georganiseerde uitstappen naar belangrijke buitenlandse theaters? Maar in de zomer blijf je wel in het Brusselse want dan is er Malleumunt: (straat)theater en (rock)muziek worden er gratis aangeboden. En ook hier ligt het accent weer op vernieuwing in eigentijdsheid.

Geen uitvluchten meer om iets wat je hebt gemist want op eenvoudige aanvraag krijg je maandelijks de Beurskrant in je bus. De toegangsprijzen voor dit alles had ik werkelijk niet als besluit hoeven te laten want de eenheidsprijs (behalve voor sommige concerten) bedraagt 220 fr. Met reductie (CJP, TTT, werklozen enz...) betalen 180

C.O.D.B.

Fulda Gap

Fulda Gap noemt men het gebied in Oost-Hessen (BRD) waar de DDR, het Oostblok dus, het diepst in de Bondsrepubliek binnendringt. Hier kan de derde wereldoorlog beginnen, beweert men. De Russen -de gedoodverfde vijand- zouden deze inham als uitvalsbasis voor de aanval nemen, luidt de Westerse redenering. Deze militaire logica (?) heeft voor gevolg dat het gebied Oost-Hessen tot de tanden gewapend is (om een gepaste uitdrukking te gebruiken). De Westerse Alliantie, met vooraan de Amerikanen, bezetten het ganse gebied met kazernes, munitiedepots, atoomwapenopslagplaatsen, soldaten. West-Duitsland: bezet gebied in vredestijd.

Oost-Hessen mocht zeker niet ontbreken in de herfstmanoeuvres van de Navo. Wat is immers beter voor de "ontrading" dan de militaire kracht te etaleren aan de grensstreek tussen Oost en West? Alles wees er dus op dat een belangrijk deel van de Navo-oefeningen daar zouden plaatsgrijpen, bovenop de dagelijkse manoeuvres vanuit de bestaande kazernes. Echter dit bleek later een schijnbeweging. Wanneer bekend werd dat de vredesbeweging in Oost-Hessen haar jaarlijkse vredes-aktiekampen organiseerde met het doel de legerwinkeletwat in de war te sturen, verhuisde de grote strategoefening naar Bayern, zo'n slordige 200 km zuidelijker. Geen nood: kazernes voldoende in het volgepropte Oost-Hessen. Dat bracht deze tot de voornaamste doelwit die aangepakt werden vanuit de vijf vredeskampen, waaronder één internationaal (Grebhain).

De akties richten zich tegen het militarisme en waren principieel geweldloos. Ze gingen van beschliden van tanks, het ophouden van legerkolonnes, het 'bezetten' van een kazerne tot het kraken van de leegstaande huizen op het schietveld van Wildflecken. Het grote verschil met de akties vorig jaar in Brussel naar aanleiding van de wapenbeurs ENS (aan de Hijzel) waren de enorme afstanden die moesten overbrugd worden. De BRD is nu eenmaal groot en niet elke aktievoerder bezit een auto. Maar in de vredeskampen werd eveneens aandacht besteed aan een andere manier van leven dat bestond uit basisdemokratische, geweldloze, ecologische samenlevingsvormen. En dat werd niet gemakkelijk gemaakt door de uitgebreide discussies en de modder. De reakties van de bewoners waren uiteenlopend: entoesiast en positief, maar veelal gelaten. Dag in, dag uit van nabij gekonfronteerd worden met het militarisme laat een zekere gewenning intreden. Wel

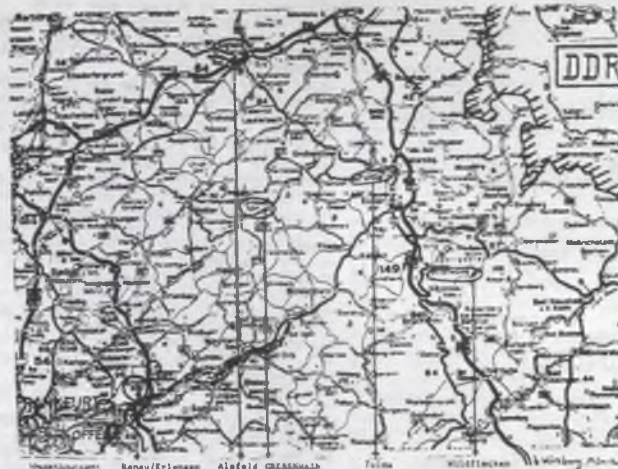
durven de bewoners hun tanden te laten zien wanneer hun eigen velden worden omgeploegd door rupsbanden. Onnoemelijke schade op vlak van materiaal, natuur, en mensen wordt in zulke gevallen aangebracht zonder aanwijsbare reden. En de vergoedingen voor de aangebrachte schade blijven totaal in het duister. Wanneer worden die uitbetaald? Hoe groot is die som, en hoe wordt die berekend? Dat alles blijft in het ongewisse, terwijl de oogst onherroepelijk verwoest is door 'oefenende' tanks...

Aan het contact meet men de kunde

Kontakten met de militairen waren een zeldzaamheid. Niet te verwonderen. De soldaten hadden strikte orders opgelegd gekregen niet met de protesterende omstaanders te praten, laat staan te discussiëren. Op gevaar van "besmetting" waarschijnlijk. De onvermijdelijke conflicten werden opgelost door tussenkomsten van rijkswacht, politie en een nachteje kachot.

Drie aktievoerders van het internationale vredeskamp in Grebhein bevestigden de vroegere vermoedens. De Navo-oefeningen werden in de praktijk van de 'Airland Battle 2000' uitgevoerd. Dat wil zeggen dat de militairen een aanvalstrategie met verschillende wapens (chemische, konventionele, atoomwapens) inoefenden. Dit terwijl de officiële Navo-strategie nog steeds de 'flexible respons', met gelijke munt betalen, is. Ook in de wijze waarop de oefeningen plaatsgrijpen, zit reeds de psychologische oorlogsvoering inebakken. Een voorbeeld. Het legerkontingent wordt onderverdeeld in verschillende kampen gekenmerkt door kleuren. Rood gaat eerst in het offensief, blauw trekt zich terug. Daarna gaat blauw in een alles verwoest tegenoffensief en drukt rood tot ver achter de grenzen terug. In witte kleur spelen de scheidsrechters. Dit kowboy-en indiaanspelletje wordt ettelijke keren herhaald. Oefening baart kunst, en vooral let op de kleuren. Het is dus blijkbaar menens. Door ostantatief deze aanvalstrategie in te oefenen kan de Navo haar dubbelgezicht nog maar moeilijk verbergen. De vredesbeweging weze gewaarschuld. Direkte akties vanuit vredeskampen zijn in zulke gevallen aangewezen. Tenminste indien deze akties niet verzuipen in een blijmoedig boyscout-sfeertje van "we zijn een weekend van huis, welk tankje gaan we nu beschliden?" Trouwens het gros van de Navo-troepen die het oefenveld opzochten, trokken doorheen gans België. Waar was onze reaktie, lieve Belgen?

Jakob Selmsa.

Gewetensbezwaarden in West-Europa

Sam Biesemans, verantwoordelijke van het Universitair Centrum voor Ontwikkeling en Vrede (U.C.O.V.) nam deel aan het Europees Symposium over gewetensbezwaarden dat onlangs in Straatsburg werd gehouden. Hij schreef hierover het volgende:

In Straatsburg werd van 22 tot 27 oktober 1984 een symposium gehouden onder de titel 'Gewetensbezwaarden tegen militaire dienst en de rechten van de mens'. Deze belangrijke aktiviteit bracht 110 deelnemers bijeen afkomstig uit 17 Europese landen. De Raad van Europa en haar Europees Jeugdencentrum vonden het nodig dit initiatief te steunen om op die wijze een beter inzicht te krijgen in één van de facetten van de bekommernis van de hedendaagse jeugd die zich verzet tegen de voorbereiding van de oorlog. De deelnemers vertegenwoordigden uiteenlopende ideologische, godsdienstige en filosofische jeugdorganisaties, vredesbewegingen, gewetensbezwaarden, experts en parlementsleden.

Het was dan ook merkwaardig dat men tot een eenparig goedgekeurd document kon komen bestaande uit een voorstel van aanvullend protokol bij het Europees Handvest voor de Rechten van de Mens om het recht op gewetensbezwaren op te nemen, uit een politiek memorandum en uit konklusies die ook handelen over geweldloze alternatieven aan

de huidige militaire defensie. De krachtlijnen van de minimum regels die aar de Raad van Europa zullen worden voorgelegd, kan men als volgt samenvatten.

Ten eerste dient elkeen van de 21 lidstaten (dus ruimer dan de 10 landen van de Europese structuur, nl. de EEG), een behoorlijke wetgeving voor gewetensbezwaarden en omtrent de vervangende burgerdienst te hebben. Hoewel steeds meer staten dit recht erkennen, zijn er landen in West-Europa (Zwitserland, Griekenland, Turkije) waar gewetensbezwaarden nog altijd als misdadigers behandeld worden en hiervoor de gevangenis ingaan. Dit is wel erg omdat dezelfde landen lid zijn van de Raad van Europa en op die basis meer dan alle andere landen zich moeten schikken naar de fundamentele principes van eerbied voor het individueel geweten en de vrijheid van denken, waarop het oude Europa terecht zo trots op is.

Maar dit rechtvoor gewetensbezwaarden heeft alleen maar zin in de mate dat de wetgeving die het voorziet billijk en rechtvaardig is: het uitoefenen van dit recht mag niet bemoeilijkt worden door eendeloze en ondoorzichtige juridische procedures; het statuut moet losstaan van de militaire overheid (in sommige landen zijn het legerofficieren die oordelen of iemand oprechte bezwaren heeft tegen het principe van het leger; gelukkig is dit niet zo in België. De ver-

vangende burgerdienst moet zinvol zijn, waardoor de aard van de taken die de gewetensbezwaarden moet zinvol zijn, waardoor de aard van de taken van die gewetensbezwaarden uitoefenen in overeenstemming met hun maatschappelijk engagement moet zijn. De duur van de burgerdienst mag niet langer zijn dan de duur van de legerdienst. Er mogen tenslotte geen andere discriminaties zijn (dus ook geen beroepsverboden zoals dat soms in Duitsland voorkomt).

Er werd ook gepleit voor een internationale dimensie van de burgerdienst: gewetensbezwaarden moeten de kans krijgen hun dienst te vervullen in internationale organisaties in andere Europese en niet-Europese landen, alsook in de Derde Wereld. Een azielrecht zou moeten ontwikkeld worden voor gewetensbezwaarden die komen uit staten waar hun fundamentele rechten niet erkend worden.

Deze hogervernoemde voorstellen en nog veel anderen worden overgemaakt aan het Minister

comité en aan de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa, waarvan men reeds verwacht dat deze laatste in het eerste semester van 1985 deze voorstellen zal bespreken, hopelijk met een gunstig gevolg. Het gevolg van het symposium is dat in Brussel een nieuwe Europese organisatie rijker wordt dankzij de definitieve juridische oprichting van het Europees Bureau Gewetensbezwaarden (Van Elwijckstraat 35, 1050 Brussel, tel. 02/648 75 83 of 02/640 19 98).

Dit Europees bureau zal voor de verwezenlijking van de besluiten van het symposium van Straatsburg zorgen.

Niet alleen de lange en degelijke voorbereiding van dit initiatief heeft deze bijeenkomst zo succesvol gemaakt, maar vooral het feit dat het denken rond de problematiek van oorlog en vrede in Europa dit nieuw mensenrecht rijp heeft gemaakt.

Sam Biesemans.

AGENDA

Dinsdag 13 november

13.00 u Y Pauskomitee wordt opgericht
18.30 u Bowling met Campina (KK)
20.00 u QB Catpeople : film PVV-Jo.
Doop Keps + TD

Woensdag 14 november

14.00 u vredesgroep in vergaderzaal Y
20.00 u 3C205 Marc Hoogsteijns over zijn
belevissen in Chili, voordracht
en foto-expositie
GK Doop, zaal Select Dilbeek
VRG TD + Doop

Donderdag 15 november

17.00 SOR-M429
Film Antverpia : Excalibur
Kine : Doop + TD

Vrijdag 16 november

21.00 Oostende kring : Cantus in 't Kroeg-
ske te Oostende

Zondag 18 november

9.00 studiedag VO, Y, (100,200), inschrij-
vingen voor 15 november

Maandag 19 november

20.30 u "Angel" Film Germania-Romania, QB
21.00 zaal St.-V. Doop TK + TD (23.00)

Dinsdag 20 november

Sint Verhaegenviering !!!!, TD BSG

Woensdag 21 november

22.00 BSG-zaal, feest 35-jaar studiekring
Vrij Onderzoek

Donderdag 22 november

20.00 u "Les Compères" : Film Keps, QB
TD- Pers

19.30 Bockstaelse Maegden "Brussels by
Night" : voet- en kroegtocht, ver-
zamelen aan "Relais" Laeken, of om
20.15 op Brouckereplein voor Eldora-
do !

Zaterdag 24 november

9.00 QA Studiedag VO, "Meer rechten voor
jongeren"

Maandag 26 november

20.00 u ALS-film : "Reds"

Dinsdag 27 november

20.00 "Brubaker", film Hageland
20.00 C151, K1B : voordracht "China", gra-
tis documentatie + Chinese cocktail

ZOEKERS

Bandopnemer PIONEER RT1011L - 16000 BF
Dyn. : 55 dB
Freq. : 40 Hz --- 20KHz
Mogelijkheden : Sound on sound
Echo's

Vele bandtypes toegelaten
(26,5cm) Eventueel 30 tapes 26,5cm ver-
krijgbaar : Agfa-Gevaert en Scotch
(prijs overeen te komen)

Tuner met ingebouwde versterker MARANTZ
22508 - 9000 BF

Freq. : 20Hz --- 20KHz
Vermogen : 50 Watt continu per kanaal
FM-gevoeligheid : 2.1 uv
Mogelijkheden : 3 Decks, 1 phono, 1 aux
4 speakers, 1 headphone
3 turnoverfreq.

Versterker KENWOOD KA 8004 - 8000 BF

Freq. : 20Hz --- 20KHz
Vermogen : 180 Watt
Mogelijkheden : 4 decks, 1 aux, 2 phones,
1 tuner, 2 micros (stereo)
6 speakers, 1 headphone
3 turnoverfreq.

KOM ZIEN op Bd. Gen. Jacques, 184
Haubrechts (3de bel) na 20.00 u.
CONTACTPERSOON DE BREUCKER OLIVIER
Tel. : 02/640.59.91 na 20.00 u.

of
Tel. : 02/425.00.72 gedurende het
week-end

(alle prijzen eventueel te bespreken)

uit in Brussel

Je blijft best op kot wanneer je een be-
langrijk deel van het aanbod wilt missen.
Maar om je dan toch tenminste grote spijt
te doen krijgen, volgt hier de kalender
te doen krijgen, volgt hier de kalender

te doen krijgen, volgt hier de kalen-
der :
BKT

Sommigen noemen Heiner Müller de belang-
rijkste Europese theaterauteur van dit o-
genblik. Wie zich daarvan zelf wil gaan
vergewissen, kan dat van 15/11 tot 3/12,
want dan brengt het BKT zijn "Kwartet".
Het stuk is gebaseerd op de brievenroman
"Les Liaisons dangereuses" van de LaClos.
Geen hermetisme, Müller benadrukt, nast
de verwisseling (van realiteit/herinnering
van de man/vrouw rol, van emoties...) voor-
al het kwaad in de mens. De vrouw heeft
zich leren wapenen tegen haar gevoelens,
wat slechts een afweermiddel is voor haar
hunkeren naar liefde. Ze wil haar herin-
neringen vergeten maar om hiertoe in staat
te zijn, moet ze ze terugroepen en helemaal
verwerken. De andere Müllerthema's vinden
een goed onderkomen in dit stuk : de over-
schilligheid van de mens, de onbuigzaamheid
voor God en gebod, de mens al machine ...

Brialmont

Jarenlang bracht het Brialmonttheater jeugd
voorstellingen. Daarin is vanaf dit sei-
zoen verandering in gekomen : met eerst
"Mercedes" van Thomas Brasch, dan Schre-
zgers Garten van L. Sutter en vervolgens
"Anja en Esther" van Klaus Mann. Mercedes
dus, een stuk over de identiteitscrisis
van twee jonge mensen, tijdens een crisis
periode. Je hoeft jezelf niet ver te ver-
plaatsen : vanaf 19/10 tot 1/12 elke woens-
dag, donderdag en vrijdag, telkens om
20 u in het Rijkscentrum voor Hoger Kunst-
onderwijs in de E. de Thibaultlaan 2 in
Etterbeek.

Semiotiek

Wie nog iets meer wil weten over het werk
van U.Eco (o.a. De naam van de Roos) gaat
de lessen semiotiek volgen die door Dirk
Lauwaert in de Beursschouwburg gegeven wor-
den. Reserveren is noodzakelijk voor de
kursus van 25 lessen. Ze vinden elke donder-
dag plaats van 19 tot 21 u.

Samvera

In Passage 44 loopt momenteel een unieke
tentoonstelling over Samecrai. Talrijke
stukken, o.a. harnassen, uitrustingen, mas-
kers zijn er nog tot 18 nov. te bezichtigen
elke dag van 11 tot 18u. De toegang is
gratis.

Béjard

De nieuwe creatie van het Balleet van de
XXste eeuw heet 'Notre Faust'. Béjard zal
wel een imposant stuk brengen, met muziek,
goede dansers en mooie kostumering. En dat
best wel eens leuk zijn, was het niet dat
je door die overvloed dreigt overdonderd
te worden zodat je 'kleinere' fouten niet
meer merkt. Maar vermits het wel eens fijn
is de zinnen te vertroetelen, van 16 tot
25 nov. in de Munt. Reserveren is nodig,
behalve voor studentenplaatsen (die trouw-
ens maar 150 fr. kosten). De hersenen laat
je dan maar thuis.

Bober

Dat geldt niet voor De Rat, een monoloog
van Mark Bober. De rol van vies, oud, vin-
ting mannetje wordt gebracht door één van
de beste acteurs van de KVS. Op 20/11 om
12u.40 in het Schoon Paleis.

On Golden Pond

De rest van de crew heeft genoeg om handen
om wat van On Golden Pond te maken. Een
stuk dat door de eenvoud ontroerend zou
kunnen zijn; afwachten maar. Vanaf nu tot
2 dec. op wo., do., vrij., za. om 20u.,
zo. om 15u.

Maximalist

Brussels Maximalist gaat op 24/11 in pre-
mière in de Beurs. Een avant-garde groep
rond Thierry de Mey (o.a. verantwoordelijk
voor de muziek van Rosas danst Rosas en
de begeleidende muziek voor de Japanse mode
show van 'Commune les garçons'). Verder
met mensen die hun sporen reeds verdienden
bij o.a. Allez Allez, Lavri Ebel, Kanagur-
ka en de Vlaamse Primitieven... Om 20u.30
in de Beurs.

Film

Of je mag van mij ook gerust naar de film:
Paris, Texas, Under the Vulcano, Purple Rain
Maria's Lovers en Greystoke zijn de uit-
schietters op de affiche. Ze kompenseren
de pulp ruimschoots. Voor een alternatief
aanbod loop je even langs het Filmuseum.

Moderne Kunst

Sinds 25 oktober is het Museum voor Moderne
Kunst open. In totaal zijn er 850 werken
te zien (o.a. van Dalvaux, Dali, Ernst,
Permeke, Ensor, Slabbink...) Zeer de moeite
waard dus om eens toe op het Museumplein
te gaan. Als het tegenvalt, mag je me komen
opeten. Vragen naar CGOB.

OPEN TRIBUNE

Opgevoerd Onderzoek

In de Moelal nr. 1 verscheen een artikel
van de hand van Walter Vermader, voorzitter
van de studiekring Vrij Onderzoek. Deze
legt bondig de grondbeginselen van het VO-
principe uit. De bestuursleden van de
kring zelf hebben volgens hem één ding ge-
meen : "Deze opvattingen verdedigen onaf-
hankelijk van eender welke partij of belang-
engroep is hun doel."

In de Moelal nr. 2 lezen we dan in de agen-
da dat de studiekring Vrij Onderzoek samen
met de Aktief Linkse Studenten (ALS) en de
Marxistisch-Leninistische Beweging (MLB)
op 25 oktober een TD organiseren ten voor-
dele van de Britse mijnwerkers.

Zonder hierbij stelling te nemen tegen het
principe van het Vrij Onderzoek (hetgeen
wij zoals elke rechtgeaarde VUB-er aanke-
len), noch tegen de al dan niet gerechtvaardig-
de strijd van de Britse mijnwerkers,
menen wij dat het feit zelf dat de kring
VO verkieset een TD te organiseren met twee
duidelijk in één politiek kamp gesitueerde
verenigingen, in tegenspraak is met de po-
litieke onafhankelijkheid en neutraliteit
die de voorzitter van de kring VO in Moelal
nr. 1 voorwerft. De pluralistische sanen-
stelling van het VO-bestuur is blijkbaar
geen garantie voor een echt onafhankelijke
koers.

Wij de kring VO bij de studenten geloof-
waardig overkomen dan behoort zij zich eerst
aan haar eigen principes te houden en dient
ze elke associatie met gelijk welke politi-
etieke richting te vermijden. Slechts dan
kan de kring Vrij Onderzoek haar naam met
recht dragen.

Philip (Tuur) Speelmans
Geert Pauwels

Paradijs?

Zuid-Afrika is het enige land - en enkel
God weet of ik er veel bezocht heb - waar
de natuur nog geëerbiedigd wordt. Kruger
National Park is ongeveer 2/3de van België
en bedraagt enkel wilde soorten dieren
(olifanten, buffels, krokodillen, nijl-
paarden, zebra's, neushoorns), die vrij
in de natuur leven. Enkele wegen met rond-
velkampen zijn voor natuurliefhebbers
beschikbaar. Jacht is er "prohibited" en
snelheid der wagens is beperkt tot maximum
30 Km/h. Andere natuurreservaten (en dat
is heel wat anders dan een zoo!) zijn over-
geheel de Republiek (R.S.A. = Republic of
South Africa) gelegen : Addo's Elephant
Park, ...

Zuid-Afrika, ondanks de vele kritieken qua
politiek, is de enige die ingezien én ver-
holpen heeft aan het feit dat walvissen-
jacht de destructie der natuur betekende
(met als voordeel grote winsten). Onze
communistiche C.C.C. zou eens met dit doel
voor ogen acties in Rusland, Japan, ...
voeren; dit zou iedereen (wereldbevolking)
ten goede komen en zou van groter nut zijn
t.g.o. van wat ze nu uitsteken.

De apartheid zal ik wel in R.S.A. niet ver-
geten. Deze is er wel nog te zien (baseer
U a.u.b. niet op kranten, weekbladen, T.V. of
om over R.S.A. of apartheid te spreken,
want dan weet U der niets van) in grote
steden zoals Durban, Pretoria, waar de
Zuid-Afrikaanse massa (of invloed) nog
sterk is. Echter de Engelse mentaliteit,
dat helemaal niet racistisch is, is steeds
aan het opgroeien. Evolutie is beter dan
revolutie; dit moet dan op een trage manier
gebeuren. Welk Afrikaans land is er nog
immers in gelaagd blanken met negers of
"blauw met rood" te mengen - Rhodesië
(Sorry, Zimbabwe), Angola, Zaire? - en welk
resultaat heeft het opgebracht? Waarom la-
ten wij hen niet proberen hoe zij het wil-
len? Omdat wij er niet in geslaagd zijn.
Zouden wij ons niet eerder bezighouden met
onze eigen problemen. Hebben wij immers
niet onze eigen Sowet's... En de
Voerstreek, waar gevochten voor taal-
questies.

Het is altijd gemakkelijk ander-lands
zaken te kritiseren, als men er nooit ge-
leefd heeft en/of als men er nooit geweest
is.

d.B.

Spuiter

Bij de constructie van het nieuw laborato-
rium voor Burgerlijke Bouwkunde had archi-
tect R. VERMUYTEN voor de gevelpanelen
elementen gekozen die een minder "omnes-
lijk" uitzicht zouden geven dan het grijs
beton van onze andere gebouwen.
We waren van mening dat de belangrijkste
drijfveer om kunnen te bespuiten hiermee
kon ingedijkt worden.

... Waarom dan?

Prof. W.P. DE WILDE
Afdeling Bouwkunde (Fac. Toeg.
Wet.

Bezoek mijn

Op zaterdag 9 maart organiseert Vrij Onder-
zoek een bezoek aan een Limburgse mijn.
Dit bezoek zal bestaan uit een tochtje in
de Limburgse onderwereld. Voor het bezoek
moet je 250 fr. betalen, daar zit de huur
van een uitrusting (overall, helm, lamp),
het douchen en een frisdrank in. Als we
een bus volkrijgen kost het vervoer 200
fr. per persoon. Om zeker te zijn dat we
die bus volkrijgen is het nodig dat je van
voorop inschrijft. Kaarten kan je krijgen
bij Vrij Onderzoek. (450 fr) Als we de bus
niet volkrijgen en het bezoek dus veel te
duur zou worden krijg je je lieve centjes
terug.

V.O.

P.S. 450 fr is de leden-prijs. Niet-leden
betalen 550 fr.

Het Flikkerlicht

Hallo, roze groentjes en alle anderen!
Wij zijn HET FLIKKERLICHT, een jonge kring,
speciaal bedoeld voor homofiele jongens
en meisjes. Ook hetero's zijn vanzelfspre-
kend welkom. Wij staan open voor ideeën
en suggesties ; voor opvang wanneer je het
moeilijk hebt. Wij willen een bredere visie
bij de hetero-studenten tot stand brengen
in verband met homoseksualiteit. Elke stu-
dent van de VUB kan lid worden. We plannen
films, TD's en voordrachten te organiseren.
Onze première-TD gaat door op woensdag 28
november in de BSG Feestzaal, in samenwer-
king met Studiekring Vrij Onderzoek. Je
kan ons schriftelijk contacteren via de
postbus van Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2,
1050 Brussel. Je kan ook langskomen op kot
350 van de campus.

het flikkerlicht.

Feest 35 jaar Studiekring Vrij Onderzoek

Ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan
van Studiekring Vrij Onderzoek, zal er een
T.D. gegeven worden in de B.S.G. zaal, en
dit op woensdag 21 november vanaf 22.00u.
Het zal geen gewone T.D. zijn, neen, er
zal namelijk zolang de voorraad strekt gra-
tis bier geschonken worden. Dit alles zal
60 fr. kosten, leden van V.O. mogen gratis
aan ons feest deelnemen.